

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. N.**, zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2018, č. j. OAM-2/ZA-ZA11-P16-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2019, č. j. 1 Az 38/2018-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 2. 1. 2018 žádost o udělení mezinárodní ochrany, neboť má obavy z války v místě svého bydliště, v Doněcku. Také se obává povolání k pracím v bojové zóně na základě příkazu jeho bývalého zaměstnavatele, Republikového záchranného centra. Další důvod pro udělení mezinárodní ochrany spatřuje ve špatném zdravotním stavu své matky, S. N., a nedostatečné zdravotní péči v Doněcku. O mezinárodní ochranu žádá také proto, že chce žít na území ČR se svým bratrem, kterému žalovaný udělil doplňkovou ochranu dne 3. 11. 2014. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neudělil.

[2] Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji napadeným rozsudkem zamítl. Žalovaný se dle městského soudu podrobně zabýval aktuální bezpečnostní situací na východní Ukrajině. Při svém rozhodování vycházel ze zpráv o zemi původu, které jsou obsahem správního spisu. Žalovaný nezpochybnil, že v Doněcké oblasti stále přetrvává ozbrojený konflikt, ve zbytku země je však bezpečnostní situace pod kontrolou, a žalobce má proto možnost vnitřního přesídlení. Žalovaný přitom podrobně zdůvodnil, že alternativa vnitřního přesídlení je pro žalobce dostupným a účinným řešením.

[3] Městský soud nepřisvědčil ani žalobní námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve vztahu k neudělení humanitárního azylu. Připomenul, že správní orgán o humanitárním azylu rozhoduje na základě správního uvážení; míra volnosti uvážení správního orgánu je limitována pouze zákazem libovůle. Žalovaný se zabýval možností udělení humanitárního azylu žalobci na straně

8 a 9 napadeného rozhodnutí; k překročení míry volnosti správního uvážení v projednávaném případě nedošlo.

[4] Ke zdravotnímu stavu žalobcovy matky městský soud uvedl, že rozhodnutím ze dne 22. 6. 2018, č. j. OAM-1/ZA-ZA11-P16-2018, žalovaný ani jí neudělil mezinárodní ochranu. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze ze dne 7. 5. 2019, č. j. 1 Az 37/2018-39, a kasační stížnost proti uvedenému rozsudku Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 Azs 199/2019-30.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Nejprve namítá, že při posuzování možnosti udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu žalovaný nerespektoval § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“), toto posouzení je nedostatečné, nereflektuje zjištěné skutečnosti a stejnými vadami trpí i následné posouzení městským soudem. Stěžovatel se nemůže na Ukrajinu vrátit, neboť pochází z válečné zóny, kde se stále bojuje. V ČR žije velká část jeho rodiny, která pochází ze stejné oblasti, a žalovaný jí mezinárodní ochranu udělil. V místě svého bydliště nemá již žádné zázemí. Vnitřní přesídlení je pro něj s ohledem na současnou rodinnou situaci a nemocnou matku nemožné. Neudělení humanitárního azylu bylo důsledkem opomenutí obecného pravidla v azylovém řízení, že se v pochybnostech, za situace, kdy nelze průkazně tvrzení žadatele ověřit, vždy jeho žádosti vyhová. Žalovaný posouzením vedoucím k neudělení humanitárního azylu překročil meze správního uvážení.

[7] Dle stěžovatele jsou rovněž splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 zákona o azylu ve spojení s § 14a odst. 2 písm. c) a d) téhož zákona. Závěr žalovaného, že situace na území Ukrajiny je natolik bezpečná, že lze umožnit návrat, a na území nehrozí nebezpečí azylově relevantní újmy, je nepodložený, resp. vychází z neaktuálních podkladů. Jsou zde naplněny podmínky existence vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c), jak je definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008-68.

[8] Stěžovatel dále upozornil na nesoudržnost rozhodování žalovaného. Části jeho rodiny pocházející ze stejné oblasti žalovaný pro obavy z války udělil mezinárodní ochranu, zatímco stěžovatele žalovaný odkázal na vnitřní přesídlení. Byť části rodiny žalovaný prodloužil mezinárodní ochranu s ohledem na nezletilé děti, hlavním důvodem byl právě jejich původ z oblasti zasažené válkou.

[9] Závěrem stěžovatel poukazuje na to, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť soud uplatněné námitky pouze rekapituluje, aniž by k nim zaujal přezkoumatelné stanovisko. Stěžovatel se zejména neztotožňuje se závěrem soudu o neudělení doplňkové ochrany.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel její důvodnost. Odkázal na obsah správního spisu a své vyjádření k žalobě. Žalovaný má za to, že stěžovatelovy rodinné vazby, společně s dalšími skutečnostmi uvedenými ve správním řízení, nezakládají důvod hodný zvláštního zřetele, pro který by měl stěžovateli udělit humanitární azyl, ani důvod pro udělení doplňkové ochrany. Žalovaný proto navrhuje kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně zamítnout pro nedůvodnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[12] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele. O žádný z těchto případů se však ve věci stěžovatele nejedná.

[13] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Tuto námitku důvodnou neshledal. Za vadu soudního rozhodnutí totiž nelze považovat situaci, kdy se soud s posouzením správních orgánů ztotožní a pro stručnost na jejich závěry odkáže. Měl by však v odůvodnění rozsudku vyložit, proč tak učinil, popřípadě přidat alespoň vlastní krátké hodnocení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130). Městský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku všemi základními námitkami stěžovatele zabýval a v dostatečném rozsahu je vypořádal. Konečně samotná skutečnost, že stěžovatel se závěrem soudu o neudělení doplňkové ochrany nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro nepřezkoumatelnost.

[14] K námitce překročení mezí správního uvážení žalovaným při posuzování, zda stěžovateli udělí či neudělí humanitární azyl, Nejvyšší správní soud uvádí, že správní uvážení podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. (např. ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55, ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 – 48, či usnesení ze dne 28. 8. 2013, č. j. 3 Azs 14/2013 – 16). Kasační soud neshledal, že by městský soud vybočil z výše vytyčených mezí soudního přezkumu způsobem, který by mohl mít dopad do stěžovatelova postavení, a to ve vztahu ke všem skutečnostem, ve kterých stěžovatel spatřoval důvody pro udělení humanitárního azylu. Ostatně ani zdravotní stav matky samotné neshledal žalovaný důvodem hodným zvláštního zřetele odůvodňujícím udělení humanitárního azylu (její kasační stížnost odmítl Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost usnesením ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 Azs 199/2019-30), a tím spíše nemohl být důvodem pro udělení humanitárního azylu stěžovateli jakožto jejímu synovi.

[15] Nelze vyloučit, že současná bezpečnostní situace v Doněcku neumožňuje stěžovateli návrat do jeho místa bydliště, aniž by se vyvaroval reálné hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. To ostatně nerozporoval žalovaný ani městský soud. Jak městský soud uvedl, bezpečnostní situace na východní Ukrajině je problematická, což však neplatí o zbytku země. Právě z toho důvodu se jak žalovaný (str. 11 - 14 napadeného rozhodnutí), tak následně městský soud (bod 14 napadeného rozsudku) podrobně a přesvědčivě zabývali možností vnitřního přesídlení; jejich závěry odpovídají již existující judikatuře Nejvyššího správního soudu (například usnesení ze dne 26. 5. 2020, č. j. 4 Azs 456/2019 – 30, nebo ze dne

4. 6. 2020, č. j. 10 Azs 426/2019 - 31) a kasační soud neměl důvodu se od nich jakkoliv odchýlit. Na těchto závěrech nic nemění ani skutečnost, že žalovaný udělil v roce 2014 doplňkovou ochranu (a v roce 2016 ji prodloužil) stěžovatelu bratrovi a švagrové pocházejícím ze stejné oblasti.

[16] Napadený rozsudek tedy splňuje požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí, judikatura Nejvyššího správního soudu nabízí dostatečnou odpověď na vznesené námítky a městský soud se nedopustil hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto svým významem nepřesahuje podstatně zájmy stěžovatele a soud ji odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu